

Sygn. akt X K 439/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim B. W.

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2018 roku na rozprawie

sprawy **A. (...)**, urodzonego (...) w G., syna D. i I. z domu C., PESEL (...)

o wydanie wyroku łącznego,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 06 kwietnia 2017 roku w sprawie **X K 1156/16**, którym połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone względem skazanego w sprawach Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 601/15; Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 996/15, Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 40/16 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 445/16, orzekając w ich miejsce karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 25 stycznia 2018 roku w sprawie **X K 1013/17** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawiania wolności

orzeka:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 569 § 1 k.p.k. łączy jednostkową karę pozbawienia wolności oraz karę łączną pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach:

- Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 06 kwietnia 2017 roku w sprawie **X K 1156/16**,

- Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 7 września 2016 roku w sprawie **X K 1013/17**

i wymierza skazanemu **A. S.** karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adv. A. Z. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem 60/100 złotych) tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów obrony z urzędu skazanego;

IV. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. w zw. z art. 624 § 1 k. p. k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt X K 439/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 12 stycznia 2017 roku w sprawie **X K 745/16**, za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 06 kwietnia 2017 roku w sprawie **X K 1156/16**, którym połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone względem skazanego w sprawach Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 601/15; Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 996/15, Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 40/16 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego o sygnaturze akt X K 445/16, orzekając w ich miejsce karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk Południe w Gdańsku X Wydziału Karnego z dnia 25 stycznia 2018 roku w sprawie **X K 1013/17** za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę roku pozbawiania wolności

Dowody: dane o karalności k. 16-18; informacjach o pobytach k. 13-15; odpisy orzeczeń k. 22, 23-23v., 24-24v., 25.

Zachowanie A. S. w trakcie jego osadzenia w Areszcie Śledczym w G. było naganne. Była zarówno karany dyscyplinarnie, jak i nagradzany. W toku konsultacji psychologicznej wydano wobec niego opinię „skazany infantylny, prezentuje zaburzenia w zachowaniu, manipuluje swoim stanem psychicznym w celu osiągnięcia lepszych warunków odbywania kary”. W dniu 12 maja 2017 roku podjął nieodpłatną pracę wykonywaną na rzecz jednostki penitencjarnej. Kare odbywa w systemie zwykłym. Przyjęta względem niego prognoza penitencjarna kształtuje się negatywnie.

Dowody: opinia o skazanym k. 13v.

Sąd zważył co następuje:

Na początku swoich rozważań należy podkreślić, że postępowanie o wydanie wyroku łącznego ma na celu urzeczywistnienie zasady łączenia jednostkowych kar podlegających łączeniu, a wymierzonych prawomocnymi wyrokami w różnych postępowaniach. Przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazuje art. 85 § 1 i 2 k.k. Zgodnie z jego brzmieniem, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydanie wyroku łącznego, w ocenie Sądu, zachodzą zatem w stosunku do następujących wyroków:

- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 06 kwietnia 2017 roku w sprawie X K 1156/16,
- Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 25 stycznia 2018 roku w sprawie X K 1013/17,

W tych przypadkach A. S. wymierzono kary, co do których istniała możliwość ich połączenia.

Nadto, żadna z tych kar w dniu 25 września 2018 roku, tj. w dacie wyrokowania, nie została jeszcze w całości wykonana.

W tym miejscu należy nadto zauważyć, iż jak wynika danych o karalności A. S. był on nadto skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 12 stycznia 2017 roku w sprawie X K 745/16 na karę 1 roku pozbawienia wolności, której to kary nie objął wyrok łączny wydany wobec skazanego w sprawie X K 1156/16. Wskazana kara nie nadawała się do połączenia, gdyż została w całości wykonana w dniu 9 marca 2018 roku.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej pozbawienia wolności, jaka winna zostać orzeczona względem A. S. w miejsce kar objętych wyżej wymienionymi wyrokami podlegającymi łączeniu, Sąd miał na względzie treść art. 86 § 1 k.k. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (ewentualnie - kar łącznych, podlegających łączeniu, vide art. 86 § 4 k.k.) do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 20 lat. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywy bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Dodany nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku przepis art. 85a k.k. wprost wskazuje zaś, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd doszedł do przekonania, iż wymiar kary łącznej za pozostające w zbiegu przestępstwa w tym wypadku winien zostać ukształtowany na zasadzie asperacji. W tam zakresie znaczenie miał z jednej strony fakt, iż w przeważającej mierze występki, jakich dopuścił się A. S., godziły w to samo dobro prawne – były przestępstwami przeciwko mieniu i skazany dopuścił się ich w krótkich odstępach czasu; z drugiej zaś okoliczność, iż skazany działał na szkodę różnych osób. Ponadto, wpływ na wymiar kary miała opinia z Aresztu Śledczego w G., która w oczywisty sposób wskazywała na konieczność kontynuowania względem skazanego procesu resocjalizacji, wobec kształtującej się wciąż negatywnie prognozy penitencjarnej względem niego. Z dokumentu tego wynika, iż A. S. dotychczas nie podjął dostatecznej refleksji nad swoim zachowaniem i nie przejawiał woli zmiany swojego postępowania w przyszłości. W konsekwencji Sąd uznał, iż skrócenie w znacznym stopniu okresu jego osadzenia poprzez zastosowanie przy łączeniu orzeczonych względem niego kar zasady absorpcji czy asperacji w szerszym zakresie wywoła negatywny wpływ w sferze prewencji szczególnej.

W pkt II wyroku Sąd w oparciu o treść art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

W dalszej kolejności Sąd rozstrzygnął o kosztach obrony świadczonej przez adw. A. Z. z urzędu na rzecz skazanego przyznając obrońcy kwotę 147,60 zł tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz skazanego z urzędu, w tym 27,60 zł tytułem podatku VAT.

Sąd na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. w zw. z art. 624 § 1 k. p. k. zwolnił też skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, gdyż skazany nie osiąga aktualnie dochodów.

SSR Dorota Zabłudowska

(...)

1) (...)

2) (...)

3) (...)

G., dnia 8.10.2018 roku